

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΠΟΛΗΣ ΩΛΕΝΙΑΣ ΑΡΤΗΡΙΑΣ: ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΜΕ ΜΕΤΑ-ΑΝΑΛΥΣΗ

Δημοσθένης Χρυσικός¹; Μάρθα Πυράκη²; Νικόλαος Ταπραντζής¹; Αμίρ Σιχάντα¹; Αλέξανδρος Σαμόλης¹; Δημήτριος Φιλίππου¹; Θεόδωρος Τρουπής¹

¹Τμήμα Ανατομίας, Ιατρική Σχολή Αθηνών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ωλένια αρτηρία συνήθως εκφύεται από τη βραχιόνια αρτηρία στο βόθρο του αγκώνα και ακολουθεί εν τω βάθει πορεία κάτω από τους επιφανειακούς καμπτήρες μύες. Σε ορισμένα άτομα, μια επιπολής ωλένια αρτηρία (ΕΩΑ) εκφύεται ανώμαλα από τη βραχιόνια ή τη μασχαλιαία αρτηρία και πορεύεται υποδόρια κατά μήκος του αντιβραχίου. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η ποσοτικοποίηση της επικράτησης και η περιγραφή των μορφολογικών προτύπων της επιπολής ωλένιας αρτηρίας (ΕΩΑ) μέσω συστηματικής ανασκόπησης και μετα-ανάλυσης, δεδομένου ότι έως σήμερα δεν έχει πραγματοποιηθεί αντίστοιχη συνολική εκτίμηση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η συνολική επικράτηση της επιπολής ωλένιας αρτηρίας (ΕΩΑ) ανήλθε σε **2,32%**, με τη διαγνωστική μέθοδο να αναδεικνύεται ως σημαντικός τροποποιητικός παράγοντας, ενώ η γεωγραφική περιοχή δεν παρουσίασε επίδραση. Μεταξύ των ΕΩΑ, υψηλή έκφυση από τη βραχιόνια και τη μασχαλιαία αρτηρία παρατηρήθηκε σε ποσοστά **69,4%** και **30,6%** αντίστοιχα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η επιμέρους ανάλυση έδειξε ότι το κατώτερο τρίτο της βραχιόνιας αρτηρίας αποτελεί το συχνότερο σημείο έκφυσης. Η ανάλυση πλευρικότητας αποκάλυψε ότι η μονόπλευρη παραλλαγή (**3,45%**) είναι συχνότερη από τη διπλή (**1,91%**), με επικράτηση στη δεξιά πλευρά. Οι αναφορές περιστατικών επιβεβαίωσαν αυτά τα ευρήματα και ανέφεραν μέση διάμετρο της ΕΩΑ ίση με **3,0 mm** στο ύψος του καρπού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

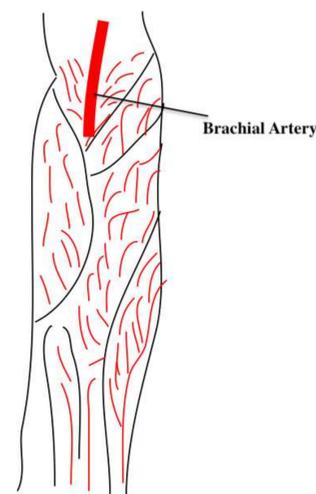
Η παρούσα συστηματική ανασκόπηση με μετα-ανάλυση διερεύνησε την επικράτηση της επιπολής ωλένιας αρτηρίας σε διαφορετικές διαγνωστικές μεθόδους και γεωγραφικές περιοχές. Η γνώση αυτής της ανατομικής παραλλαγής είναι εξαιρετικά σημαντική σε ποικίλα κλινικά πλαίσια, όπου η παραλλαγμένη αυτή αρτηρία μπορεί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

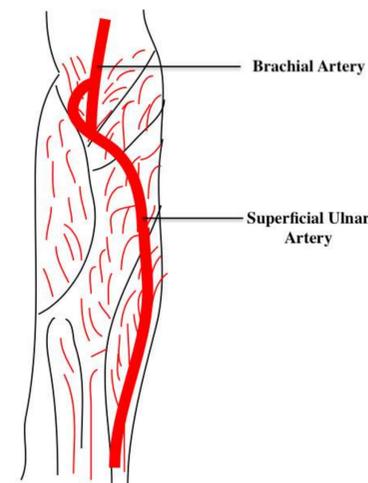
Η παρούσα συστηματική ανασκόπηση διεξήχθη σε τέσσερις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων με σκοπό τον εντοπισμό μελετών που αναφέρουν την παρουσία επιπολής ωλένιας αρτηρίας. Η μετα-ανάλυση πραγματοποιήθηκε με τη χρήση του στατιστικού λογισμικού R, προκειμένου να υπολογιστεί η συνολική επικράτηση αυτής της ανατομικής παραλλαγής, καθώς και να διερευνηθούν πιθανοί παράγοντες που την επηρεάζουν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

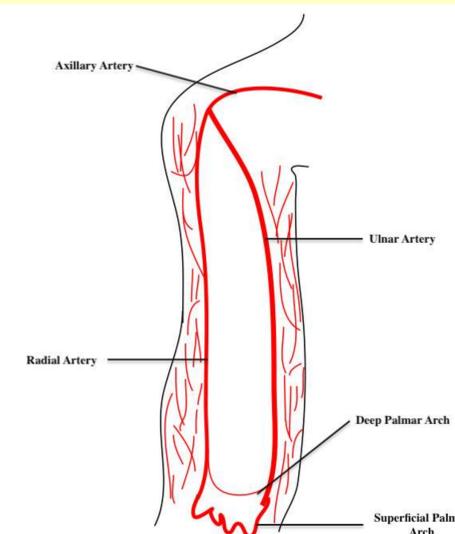
- Adachi B. *Das Arteriensystem der Japaner*. Kyoto: Maruzen; 1928. pp. 285–356.
- De Garis CF, Swartley WB. The axillary artery in White and Negro stocks. *Am J Anat*. 1928;41:353–397. <https://doi.org/10.1002/aja.1000410208>
- Coulouma P, Bastien R. Résultats de cent quatre observations sur la disposition des branches de l'axillaire. *Bull Ass Anat*. 1934;29:193–199.
- Miller RA. Observations upon the arrangement of the axillary artery and brachial plexus. *Am J Anat*. 1939;64:143–163. <https://doi.org/10.1002/aja.1000640107>
- Hazlett JW. The superficial ulnar artery with reference to accidental intra-arterial injection. *Can Med Assoc J*. 1949;61(3):289–293.
- McCormack LJ, Cauldwell EW, Anson BJ. Brachial and antebrachial arterial patterns; a study of 750 extremities. *Surg Gynecol Obstet*. 1953;96(1):43–54.
- Weathersby HT. Unusual variation of the ulnar artery. *Anat Rec*. 1956;124:245–248. <https://doi.org/10.1002/ar.1091240208>
- Keen JA. A study of the arterial variations in the limbs, with special reference to symmetry of vascular patterns. *Am J Anat*. 1961;108:245–261. <https://doi.org/10.1002/aja.1001080303>

Εικόνα 1. Φυσιολογική εν τω βάθει πορεία της ωλένιας αρτηρίας .

Εικόνα 2. Επιπολής ωλένια αρτηρία

Εικόνα 3. Ωλένια αρτηρία υψηλής έκφυσης